

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Forcadell, reelegida
El secretariat de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) escull Carme Forcadell com a presidenta per tercer i últim mandat d'un any.

10
anys

Dialogar amb ETA
El Congrés avala el diàleg amb ETA un cop hagi abandonat les armes. L'acord no té el suport del PP i Rajoy lamenta que es tracti ETA d'interlocutora.

20
anys

Recerca catalana
Catalunya és la comunitat que inverteix més en recerca, ja que hi destina un 0,17% del PIB, xifra bastant superior al 0,10% de la mitjana estatal.

Avui és festa

Miquel
Berga

El comptable

Ara té 93 anys però havia estat un fanatitzat de les SS de Hitler: va ser el comptable del camp d'extermini d'Auschwitz. Oskar Groening, que així es diu el vellet, és un altre cas d'estudi de l'ànima alemanya, la cultura que ha marcat la història europea del segle XX entre abismes i fascinació, entre l'horror i el sublim. L'avi Groening mai havia tingut fusta de combatent, ell era el típic jove amb vocació d'oficinista de La Caixa. Amb la guerra declarada i en els ambients nacionalistes on es movia era normal assumir que si els jueus eren l'enemic interior calia exterminar-los com ho feien els soldats del front amb els enemics exteriors. Tan lícit era, en temps de guerra, un objectiu com l'altre i ell, amb l'obediència deguda marca de la casa, va ser un instrument més de la

Groening va ser un instrument més de la banalització del mal a l'Alemanya nazi

banalització del mal a l'Alemanya nazi. Groening portava la sinistra comptabilitat d'Auschwitz: els que anaven directe al crematori, els que servien per a treballs forçats, l'inventari de béns decomissats als presoners, etc. Un buròcrata exemplar que a partir de 1948 es va casar, va tenir fills i va viure com un ciutadà normal i corrent que portava els comptes d'una fàbrica de vidre.

Un dia, però, un aficionat com ell al col·leccionisme de segells li va passar un llibre que el va sulfurar. Era una publicació neonazi que negava l'existència de l'Holocaust. La memòria de Groening es va revoltar. Li van venir al cap episodis com el d'un seu superior que va trobar un nadó abandonat en un barcaco i que, irritat pels plors de l'infant, el va engrapar pels peus i el va anar colpejant contra la paret fins que la criatura va deixar de fer soroll. Al final Groening es va avenir a una llarga entrevista per a la BBC i el seu testimoni ha resultat clau per rebatre les fabulacions dels negacionistes. Amb la mateixa meticulositat del comptable que va treballar a Auschwitz, el vell Groening és brutalment honest ara, tot i que les seves declaracions el portaran a morir en una presó. L'ànima alemanya i els seus enigmes.

LA
IMATGE
DEL DIA

El drama
continua

Tot i que no són portada cada dia, l'arribada d'immigrants als ports italians no s'atura. A la fotografia, un grup que espera desembarcar a Messina després de ser rescatat a alta mar

■ GIOVANNI
ISOLINO / AFP

Vuits i nous

Miracle a la llibreria

Manuel
Cuyàs

L'historiador Josep Lluís Martín i Berbois ha publicat a l'editorial Base una biografia de Josep Maria Ainaud de Lasarte. Com que sabia que jo havia conegut el personatge, em va demanar si l'hi volia presentar a Mataró. Li vaig dir de seguida que sí perquè el llibre està molt bé i perquè jo, a més de conèixer Ainaud, l'havia estimat. Com he dit altres vegades, situo Ainaud entre els homes més generosos que he conegut. Hi ha dues classes de persones: les que quan els vas amb un problema en surts amb dos problemes i les que te'l solucionen. L'Ainaud posava els seus coneixements històrics i humanístics al servei de tothom i mai no tenia una negativa. El vaig cridar per fer conferències

o per escriure un article, i no va fallar mai. Tampoc no va voler mai cobrar: "El que em pugueu pagar ho doneu a Càritas o a l'Òmnium." Aquest desinterès m'havia fet pensar que Ainaud era un home ric. En Martín i Berbois m'explica que la ballava molt prima, i encara l'admiro i estimo més. La presentació la vam fer a la llibreria Dòria. Érem pocs, però dels pocs que érem sis havien conegut Ainaud. Els vaig deixar dir, i la seva personalitat encara va quedar més ben perfilada.

La llibreria Dòria tanca, i aquella era l'última presentació que s'hi feia. No s'esverin: tanca la botiga actual per obrir-ne una de nova i més espaiosa uns carrers més amunt. Els propietaris han sumat inversors entre els seus clients,

i s'ho poden permetre. La Dòria de Mataró és fruit d'una mena de miracle. Va obrir quan només faltaven un parell de mesos perquè tanqués la mítica i històrica llibreria Robafaves. Com que no sabíem llavors que la Robafaves desapareixeria d'un dia per l'altre, molts dels seus clients vam pensar que la Dòria

ANTHONY GARNER

seria un fracàs. Qui podia competir amb el gegant? Si la Dòria no s'hagués fet present en el moment oportú, el centre de Mataró hauria quedat desabastit de llibreries, com ho ha quedat de tantes coses.

Mentre en Martín i Berbois ens explicava que devia la vocació d'historiador a la sèrie *Dragui* que TV3 havia programat quan ell era petit i que Ainaud va assessorar, va entrar a la llibreria una noia amb un paquet a la mà. Va dir que l'acabava de trobar al carrer i no sabia què fer-ne. La noia va escoltar en Martín i Berbois, se li va acostar i li va entregar el paquet: "Tingui, perquè vegi que l'atzar existeix." El paquet contenia uns vídeos amb la sèrie completa del *Dragui*. Sembla que aquestes coses no puguin passar, i de fet tots ens vam mirar incrèduls, però els miracles s'encadenen i vam pensar que era el darrer regal d'Ainaud i un bon auguri per a la nova llibreria.